

BAYAT

№ 12 (594)

Qabil

ÜMİD SƏNƏDİR ANCAQ

Uzanır danışqlar,
İmzalanır sənədlər.
Xəritədə aləmə
Göstərilir sərhədlər .
Səsimizə səs verir
Dünya başbilənləri;
Ümid sənədir ancaq,
Azərbaycan əsgəri!
Dəyirmi masalarda
İzi var dirşəklərin
Ağla sığan söhbəti,
Sözü var dəstəklərin,
Yardım bağlamasında
Özü var dəstəklərin
Lap ləl-cavahir olsun
Hər yardımın dəyəri
Ümid sənədir ancaq,
Azərbaycan əsgəri!
Diplomat cənabların
Hər biri hörmətlidir.
Bu məqamda ölkəmə
Təşrifi qiymətlidir.
Rəyi təqdirə layiq,
Rəyi ədalətlidir.
Gözdən-nəzərdən salan
Kimdir ki, bu işləri?
Ümid sənədir ancaq,
Azərbaycan əsgəri!
İşğal altında qalır
Torpağımız-daşımız,
Nələr görmür gözümüz,
Nələr çəkmir başımız.
Qarışıb bir-birinə
Baharımız-qışımız.
Çadır göstərmək olub
Hər çatana peşəməiz
Sərgi olmasın deyə
Bu mil-muğan düzləri
Ümid sənədir ancaq,
Azərbaycan əsgəri!
Ali qonaqlar gəlir
Dünyanın hər yerindən.
Ürək yanır, göz dolur
Şəhid qəbirələrindən
Düşünüb daşınıram
Özlüyümdə dərinəndə:
İntiqam ala bilməz,
Qana qan ola bilməz
Məzarları bəzəyən
Ehtiram çiçəkləri
Ümid sənədir ancaq,
Azərbaycan əsgəri!
Söhbətlər çözlənir,
Bir şey görünmür hələ,
Heyətlər təzlənir,
Bir şey görünmür hələ.
Müddətlər təzlənir,
Bir şey görünmür hələ.
Açılmır ki, açılmır
Düyün bu torpağın.
Qov alışı bilərmə,
Od saçmasa çaxmağın?
İldırımlardan belə
Ümma bu zərrələri,
Ümid sənədir ancaq,

Azərbaycan əsgəri!
Sülhə qurban kəsəmə,
Mən də qan istəmirəm.
Təzə-tər qərənfilli
Xiyaban istəmirəm.
Tükənir səbrim fəqət,
Sazişlər,
Qətnamələr,
Bəyanətlər
Kifayət!
Kiyafətlər
Kifayət!
Ziyafət dumanında
Nəzakətlər kifayət!
Yurdsuzlara yurd olan
Biyaban istəmirəm!
Yellənsin sülh bayrağı,
Bu bayrağa kəm baxan,
Həm baxmayan,
Həm baxan
Bədgüman istəmirəm,
Sevindirsən milləti
Qoy sülhün şad xəbəri,
Ümid sənədir ancaq,
Azərbaycan əsgəri!

SƏHV DÜŞƏNDƏ YERİMİZ

Duman dağı dolanar,
Qiyamət olar.
Duman yola sallanar,
Müsibət olar.
Müsibət oluruq biz,
Səhv düşəndə yerimiz.
Ümman gəmisi çayda
Oturar, üzmez!
Çay gəmisi, dağ boyda
Dalğaya dözməz!
Dözümsüz oluruq biz,
Səhv düşəndə yerimiz.
Muğan həsrət yağışa,
Buludlar xəsis
Yağış tökür talışa
Hey-hey gərəksiz
Gərəksiz oluruq biz,
Səhv düşəndə yerimiz.
Küt bıçaq parıldayıb
Xırçılı salıb.
Qılinc qında pas atıb
Qında korşalıb
Heyf korşalırıq biz,
Səhv düşəndə yerimiz.
Ağ biləklər gül əllər
Tarlada qabar.
Bir qeyrətsiz yekəpər
Qızıl gül satar.
Qeyrətsiz oluruq biz,
Səhv düşəndə yerimiz.
Tarın pərdələrini
Düzənə qurban!
Yerdəyiş et birini,
Xaric vurarsan.
Xaric səslənirik biz,
Səhv düşəndə yerimiz.

MƏHƏBBƏT DEYİL

Mən səni görməyə adət etmişəm,
Adət məhəbbət deyil!
Səni görməyəndə xiffət etmişəm,
Xiffət məhəbbət deyil!
Sənə min ehtiram, hörmət etmişəm,
Hörmət məhəbbət deyil!
Gözündə çağlayan mehribanlığa
Heyrət etmişəm,
Heyrət məhəbbət deyil!
Yalvarıram, sən,
Məhəbbət umma məndən.
Hani iqtidarım,
Məhəbbət tufanına sinə gərən
Gəncliyimi
Sənə qurban vermək üçün
Geri qaytarım?!

GEDƏN YERİM OLAYDI

Yuxum ərşə çəkilyədi,
Dan yeri -qızarmış gözlerimdə,
Təki söküləydi.
Səhər başımda sevdalı fikirlər,
Harasa gedən yerim olaydı.
Çətin bir ünvan axtaraydım,
Gəlişimə inanmayan,
Gəlişimi gözləməyən,
İnsan axtaraydım.
Raketdən sürətli nə var dünyada,
Təki gedən yerim olaydı
Gedəydim payı-piyada,
Külək,yağış,qar canımı üzəydi.
Büdrəyib yıxılanda,
Kötüklər,daşlar dizimi əzəydi.
Cəhənnəmə ki,
Təki gedən yerim olaydı
Axsam düşəndə çataydım,
Sıldırımlı dağlara sığınmış bir kəndə
Döyəydim bir qapını
əllərim əsə-əsə,
İt zəncir gəmirəndə
Adam çıxaydı səşə,
Bir cüt pərişan gözle göz-gözə,
Bir xoş mehriban üzle üz-üzə,
Dayanaydım.
O,heyret elədikcə
Mən alışıb yanaydım.
Qucaqlayıb boynunu
Sığallayıb telini
Qupquru dodağımla
Yandıraydım əlini.
Uşaq kimi ağlayaydım,
Bulaq kimi çağlayaydım.
Gedən yerim olaydı gedən yerim,
Kiminsə həsrətiylə açılardı səhərim.

Əlli yaşında mən, on yaşında sən...

Sən - yaşıl tumurcuq, mən - sarı yarpaq.
Əlimdən sürüşən ömürdən-gündən
Əlimdə-ovcumda bir sənsən ancaq.
Quzum, uşaq şe'ri deyil bu şe'r...
Sabaha aparır məni yelkənim.
Bu gün heç sən bilmə atan nə deyir,
Gün gələr bilərsən, Mahirim mənim!
Kim öz ayrına turş deyib ki, kim...
Qoy mən də tə'rifi qoyum bir yana.
Başqa duyğularla çırpınır qəlbim,
Yaxın gəl, qulaq as şair atana.
Qorxma, nəsihətlə yormaram səni,
Quru nəsihəti yox görən gözüm.
Ey mənim ömrümün tənha yelkəni,
Başqadı mətləbim, başqadı sözüm.
Görərsən: hər kəsin öz taleyi var,
Heç bir şey tələsəz deyil dünyada.
Küləksiz - şəlpətək yelkən sallanar,
Küləkdə qabarar yelkən deryada.
Yelkənin taleyi küləkdir, külək,
Bu vaxt o qartaldır dor ağacında.
Küləksiz elə bil dara çəkərək,
Yelkəni asıblar dar ağacından.
Küləksiz yelkənə dönərdim sənsiz,
Həsərlə baxardım deryaya, oğlum!
Gərəksiz yelkənə dönərdim sənsiz,
İlişib sahilə qayaya, oğlum!
Qara torpaqdır dənin sabahı,
Nimçələr içində dən çörək olmaz.
Mənim sabahımdır, sənin sabahın,
Daha başqa cürə düşünmək olmaz.
Lalənin taleyi - yaraşığında,
Nərgizin taleyi - ətrində, oğlum!
Gecə - qiyamətdir ay işığında,
Səhər - qızıl fəcrin çətrində, oğlum!
Ətrim yaraşığım, günəşim, ayım,
Qırmızı üfүqüm, yaşıl çəmənim.
Sahilsiz dənizim, hüduzsuz çayım,
Canım-gözüm mənim, taleyim mənim!
Birçə ağac bitmə, səhrada, oğul,
Yer-göy qıyıp ona, soldurmaz heç vaxt...
İnsan olan bəndə dünyada, oğul,
Yeganə ümidi öldürməz heç vaxt...
Mənim arzularım nəhəng okean,

Kiçik bir salın ümidindəyəm.
Sənsən o kiçik sal... coşsa da tufan,
Uğurlu iqbalın ümidindəyəm.
Ömür sarayımdan hər saat, hər gün
Bir kərpic qopsa da, düşsə də, nə qəm.l
Ömrün bu işini bildiyim üçün -
İlləri irəli çəkmək istəmə.
Ey körpə şitilim, fidanım mənim,
Böyük, qol-budaqlı bir aləm ol sən!
Ağıllım, şıltağım, şeytanım mənim,
Gözüm görə-görə abidəm ol sən!
Şan-söhret heykəli deyil görəyim,
Gözütöx, könlütöx, babat şairəm.
Hər sənə baxanda uçur ürəyim,
Babat olsam belə, xoşbəxt şairəm.
Tək şe'r yazmaqla şair olmağı,
Kifayət bilmirəm, - bəlkə də səhvəm.
Yalnız yazan kimi yadda qalmağı
Özcə tələyimçin kəm sayıram, kəm.
Ata həyəcanım, ata sevincim
Bütün yazdığma bərabər mənim.
Coşur ürək qanım, axır göz incim
Məhrinə hər axşam, hər səhər mənim.
On ildir aləmin yadımdayam mən,
Şirinim, şəkərim, qəndimlə, oğlum!
On ildir aləmin yadımdayam mən,
Adına içdiyim andımla, oğlum!
Çox da bənd olan yox mənə on ildir;
Təzə yazdığım nə, yazacağım nə.
Hamı soruşur ki... necədir Mahir?
Hamı xeyir-dua diləyir sənə.
Mən səni çilçiray görmək istəmə
Qaranlıq qovuşan asımanımda;
Mən səni min budaq görmək istəmə
Xəzanı başlayan bu ormanımda.

Mən ol, heç olmasa, bəd ayaqda sən...
Yox, əgər bacarsan min dəfə yüksəl!
Başqa söz demirəm, yaşamaqda sən
Ən azı mənə çək, mənə oxşa, gəl!
Bə'zən unuduram, uşaqsan hələ,
Səni böyük kimi dindirirəm mən.
Gəl, bunu zənn etmə sən elə-belə,
Bu "səhvim" bilirsən nədəndir, nədən?
Tükənir, qalmayıb səbrim-qərarım,
Sənin gəncliyinə can atır ürək.
Əlvən arzularım, xoş arzularım,
Dolanır başına pərvanələrtək.
Dana bilməsəm də nəsihəti mən,
Xoşuma da gəlmir deyim düzünü;
Həyat vəsiqəni al tələyindən,
Unutma atanın gəl bu sözünü.
"Xüsusi çəki" var, kimyada, bala,
Yox, daş-tərəzilik deyil bu çəki,
Kim ki, onsuz yaşar dünyada, bala,
Vücudu qovuşdur hesab elə ki.
Dəniz qurban istər, qurban, Mahirim,
Gövhər elə gəlməz asan, birtəhər.
Mənim də ürəyim ümman, Mahirim!-
Sən də bu ümmanın içində gövhər.
Mənim daşdan çıxıb hər işim, oğlum,
Gəl ki, dumdurudur, daşdan çıxan su.
Dünyaya belə gec gəlişin oğlum,
Görməmiş ələyib məni, doğrusu.
Yox, daşdan çıxmasın sənin qismətin,
Ancaq asana da heç vaxt dadanma.
İsti-soyuq sudur asanla-çətin...
Birində titrəyib... birində yanma!
Dənizdə küləyin işi ikiqat,
İkiqat çətindir, ikiqat, oğlum!
O həm özü üçün acır qol-qanad,
Həm yelkənə verir qol-qanad, oğlum!
Sən də deryalarda küləklər kimi,
Qanad aç, qanadın qanadım olsun.
Zülmətləri yaran şimşəklər kimi
Qüdrətin, qüvvətin inadım olsun.
"Olsun"u, filanı... qoyaq kənara,
Mənim quzu balam, gül-çiçək balam.
Gedək bağçalara, gedək bağlara,
Əlini mənə ver, gəl gedək, balam!
Əlli yaşında mən, on yaşında sən...
Sən - yaşıl tumurcuq, mən - sarı yarpaq.
Əlimdən sürüşən ömürdən-gündən
Əlimdə-ovcumda bir sənsən, ancaq!

ƏDALƏT •

1 iyul 2017-ci il